

OFFICIEEL GEDEELTE.

EXTRACT uit het Register der Resolutien van den Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië, in Rade.

Batavia, den 16den Julij 1831. No. 2.)

Gelezen eene missive van den Hoofd-baljuw van Batavia, de dato, 21 Junij jl. no. 1831; is, na overleg met de Raden van Indië, goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat de aangiften van geboorten en van sterfgevallen op het eiland Onrust, dan wel aan boord der aldaar liggende schepen, schriftelijk zullen kunnen worden ingezonden aan den Ambtenaar van den Burgerlijkenstand te Batavia, even als die, welke bedoeld zijn bij § 9 van het besluit van den Kommissaris Generaal, de dato 23 september 1829 no. 25 (staatsblad no. 95).

Extract enz.

Accordeert met voorschreven register.
De Adjunct Secretaris,
VAN OLPEN.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, 22 Julij 1831.

Heden namiddag, te 5 ure, is het stoffelijk overblijfsel van wijlen den Honorair Raad van Indië, Chavé, op eene plegtige wijze, ter aarde besteld. Voor en achter de lijkkoets waren detachementen kavallerie, waarop eene reeks van rituigen volgde, waaronder die van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, de Heeren Raden van Indië en verdere Civile en Militaire autoriteiten; terwijl eene menigte ambtenaren en particuliere personen insgelijks de laatste eer zijn komen bewijzen aan den hoogen ambtenaar die, in zijnen vijftigjarigen werkring in Indië, zich de algemeene achting verworven heeft.

den 24sten Julij 1831.

Volgens berigten van Canton van het laatst van Mei, is door den president en het comité der Britsche Factory aldaar bekend gemaakt, dat verschillende door het Chineesch Gouvernement gepleegde gewelddadigheden, alle handelstransactien tusschen Britsche en Chinesche onderdanen, voor het vervolg, onmogelijk maakten, en mitsdien met den 1sten augustus zouden stilstaan, indien er geen waarborg tegen eene herhaling daarvan verkregen mocht worden.

De grieven, welke tot die bekendmaking hebben aanleiding gegeven, zijn van eenen zeer ernstigen aard. Gedurende de afwezigheid namelijk van den Gouverneur van Canton, hebben de eerste autoriteiten de Foo-Yuen en Hoppo, vergezeld door een groot aantal gewapende bedienden, zich onverwacht meester gemaakt van de gebouwen der Factory. In de groote zaal gekomen, is op hunnen last het gordijn afgerukt, hetwelk het afbeeldsel van den Koning van Engeland bedekte, en de Foo-Yuen is daarna in tegenwoordigheid van dat afbeeldsel gaan zitten, iets, dat als eene groote belediging door de Factory is aangemerkt, vermits het Chineesch gebruik medebrengt, dat steeds alle personen, die zich in het vertrek bevinden, alwaar het portret van den Keizer van China is, geknield blijven. Verder zijn op bevel van den Foo-Yuen de eigendommen der Factory op eene baldadige wijze geschonden. Boomen zijn omvergerukt, de muren afgebroken, de waterpoort en de kaai langs de rivier, die onder bepaalde sanctie van het Cantonsch Gouvernement was aangelegd, vernield.

Een der hong kooplieden was reeds vroeger gevangen genomen en in streng arrest verbleven, zoodanig dat er zijne dood opgevolgd is, enkel onder voorgeven dat hij in misdadige betrekking tot de Engelschen stond, terwijl intusschen die betrekking zich altijd tot den handel bepaald had, en de ongelukkige koopman zich daarin op eene gunstige wijze had doen kennen. Bij den bedoelden aanval op de Factory, zijn andere hong kooplieden alreeds voor strafrecht behandeld. De oudste harnier is bedreigd

met gevangenis en dood, en ook de oudste Linguist is in hechtenis genomen, en in de zaal der Factory in ketenen geklonken.

Alle deze voorvallen hebben plaats gevonden, in den zoo-genaamden stillen tijd, toen de handel in rust en goede orde was afgeloopen, en president en leden van het comité naar Macao vertrokken waren. Twee leden van het comité zijn op het vernemen daarvan naar Canton gekomen, om de hulp van het chineesch Gouvernement interoeopen, maar hunne pogingen zijn vruchteloos geweest, en zelfs gedurende hunne tegenwoordigheid in Canton, is men voortgegaan met het vernielen en verderven van Britsch eigendom. Tenzelfde tijd is aan het comité kennis gegeven, dat het gebeurde slechts een begin was van hetgeen men zich verder voorstelde te doen, en bij eene proklamatie van de voornaamste beambten van het Cantonsch Gouvernement is aan het comité verboden, om, vordien vervolge, inhoorlingen in dienst te nemen, om verzoekschriften aan de stadspoorten aantekenen, en eenige verdere gemeenschap met Canton te houden. Op de schepen voor anker te Whampoa werd eene wacht van chineesche soldaten gesteld, en de proklamatie eindelijk ging vergezeld van de bedreiging dat alle vreemdelingen, die van de bevelen van het Gouvernement mogten afwijken, uit het land gebannen zouden worden, en nimmer eenigen verdere handel daarmede zouden mogen drijven.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, 7 Februarij. In de zitting van het congres van België van den 31sten januarij is van de zijde van verscheidene leden, te huis behoorende in de provincien Limburg en Luxemburg, aangedrongen op de noodzakelijkheid, om tegen het protocol van 20 januarij te protesteren, met de verklaring, dat indien men de beraadslagingen over deze aangelegenheid mocht uitstellen, zij zich aan het bijwonen der vergadering zouden moeten onttrekken.

Daar op is dien dag nog geraadpleegd over de benoeming van een Koning. De heer van Sittich, een voorstander van den hertog van Leuchtenberg, heeft gemeend, dat de verkiezing van den hertog van Nemours eene zijdelingsche vereniging met Frankrijk zoude zijn, welke gewisselijk eenen algemeenen oorlog zoude te weeg brengen, en later eene zeer belangrijke wijziging der belgische constitutie na zich slepen.

De heer C. Lehon heeft daarentegen voor den hertog van Nemours geijverd. Hem is voorgekomen, dat Rusland thans de rol vervult, welke Napoleon voorheen in Europa heeft gespeeld; — dat Engeland, om zich niet vrucht tegen Rusland te verzetten, de hulp van Frankrijk niet kan ontberen; — dat België in elk geval in het lot van Frankrijk moet deelen, en dus zijne onafhankelijkheid het best onder het bestuur van een franschen prins kan bewaren.

Hij heeft zijne overtuiging te kennen gegeven, dat de hertog van Leuchtenberg de kroon zal weigeren; — dat men eene dergelijke weigering van de zijde van den hertog van Nemours niet kan verwachten, en dat, al mocht dezelve ook volgen, de benoeming van dien vorst door het congres van België, ten slotte aan Frankrijk een nieuw middel in handen zoude geven, om dat land krachtdadig te blijven beschermen.

De heer Oaj, van Antwerpen, heeft zich bitter beklagd over het gesce de groote voordeelen, welke de handel op de hollandsche kust, en op de rivier de Scheldt, dat in de onderhavige omstandigheden prins Karel van Beieren, als Koning, de meeste voordeelen voor België zoude opleveren.

De heeren Devaux en de Stassart hebben zich voor den hertog van Leuchtenberg verklaard.

Den eersten februarij heeft het congres de beraadslaging over het protest voortgezet. De heer Barthelémy heeft gemeend, dat men deze aangelegenheid met de uiterste omzigtigheid behoort te behandelen, ten einde België voor een dreigenden oorlog te bewaren. De heer van Meenen heeft in een zeer lang uitgeroekt betoog alsmede voorzigtigheid aangeraden, doch toen is van de gallerij der toehoorders een dreigende kreet opgegaan, ten einde het congres te bewegen, om zonder langer verwij eenen Koning te benoemen. Verscheidene leden hebben gewild, dat de voorzitter last zoude geven, om de gallerijen te doen ontruimen, doch deze heeft zich bevestigd bij het geven van het noodig bevel aan den majoor, commandant der burgerwacht, om een piket op de gallerij te plaatsen, en een ieder, welke zich zoude veroorlooven de rust te verstoren in verzekerde bewaaring te doen nemen.

Uit hetgeen de heer Nethomb bij deze beraadslaging heeft bekend gemaakt, blijkt, dat het protocol van 20 januarij, waarbij België, zonder Luxemburg, en zonder Prins van

1890, neutraal wordt verklaard, niet voor den 28sten aan het bewind van Brussel is bekend gemaakt; dat het bekend is, dat de Duitse bondsvergadering den 25sten reeds weder hare beraadslagingen heeft hervat, en dat men die vergadering denkelijk in staat heeft willen stellen, om een besluit, ten aanzien van Luxemburg, te nemen, alvorens de inhoud van het protocol te Brussel bekend was.

Laatstgenoemde spreker heeft tevens te kennen gegeven, dat hij, naar aanleiding van verschillende omstandigheden, voor zich zelve de overtuiging had bekomen, dat het besluit der mogendheden, bij het protocol van 20 januarij uitgedrukt, in eenen deele konde worden aangemerkt als eene voordragt, maar wel als een stellig besluit; dat het, in den geest van het protocol, van minder aanbelang is, te onderzoeken, in hoeverre Luxemburg voorheen al dan niet tot België heeft behoord, daar ook de mogendheden bepaaldelijk terugkomen op de grenzen van 1790; dat Luik destijds niet tot België behoorde, en dat de mogendheden niet zullen nalaten, aan te merken, dat deze provincie als nu, in vergoeding van Luxemburg, aan België wordt toegevoegd; dat ook het denkbeeld der mogendheden ten aanzien van de afgezonderde streken (enclaves), niet twijfelachtig kan zijn; dat de Generaliteit voorheen 42 dorpen om Maastricht, bezat, welke men als nu aan België zal teruggeven, ten einde, door den afstand van dat gedeelte, hetwelk op den regter oever van de Maas ligt, aan Holland eenen vrijen weg van gemeenschap met de vestingen Venlo en Maastricht te verzekeren.

Na nog menige woordenwisseling, waarbij men zeer voor het denkbeeld heeft geijverd, om een vooronderstellend protest in te leveren, dat is, alleen in dat geval, wanneer het verhandelde bij de mogendheden geen voorstel, maar een stellig besluit mogt zijn, is begrepen de laatste zinrede van het ontwerp, waarbij men zich beroept op de volken van Europa, achter wege te laten, en is het protest tegen het besluit der mogendheden met 163, tegen slechts 9 stemmen, aangenomen.

Daarop heeft men weder over de keuze van een vorst geraadpleegd *H. de Broeckere* en van *Hoobroeck* hebben zich, tot behoud der nationaliteit, voor den hertog van *Leuchtenberg* verklaard. *Gendebien* heeft de benoeming van den hertog van *Nemours* aangeraden. *Hera* dacht, dat, indien België met een oorlog wordt bedreigd, de hertog van *Leuchtenberg* danzelven niet zal afwenden; — dat daarentegen de benoeming van *Nemours* de vijandelijkheden kan stuiten, maar dat in elk geval, bijaldien het tot een oorlog moet komen, het voor België voordeliger is dien onder den hertog van *Nemours* en met Frankrijk te voeren, dan met *Leuchtenberg* en zonder dat Rijk, — dat men het eerste geval de Franschen, en in het tweede de Pruiszen zal moeten huisvesten; — dan indien Frankrijk de bovenhand behoudt, België de Rijn-provincien kan erlangen, en dat men dan, door het aanleggen van kanalen naar Maas en Rijn, Antwerpen tot het middenpunt kan maken voor den transit-handel van Engeland.

Den 2den heeft het congres op nieuw over de keuze van het opperhoofd van den Staat beraadslaagd. *Davignon*, van vriers, heeft zich voor *Nemours* verklaard, als België nader brengende tot Frankrijk; *Werbroeck Pieters*, van Antwerpen, daarentegen voor prins *Karel* van Beieren. Ofschoon het de eerste reiz niet was, dat deze vorst werd voorgedragen, is de heer *Pieters* door een aantal zijner medelieden dapper uitgejouwd.

De heer *Vilain* heeft een betoog van den blinden *Rollenbach* een ijverig voorstander van de partij der geestelijkheid, voor gelezen, waarin hij zich voor den hertog van *Leuchtenberg* verklaart, en daar bij voegt: »dat hij noch registreers, noch middelrijk, met Frankrijk vereenigd wil zijn.»

De heer van de *Weyer* heeft gemeend, dat het noch met *Leuchtenberg*, noch met *Nemours*, tot een oorlog zal komen; dat de mogendheden belang hebben bij het behoud van den vrede; dat de zucht, om de Fransche grenzen tot den Rijn uit te breiden, in Frankrijk thans algemeen is, en dat het besluit, om een Franschen Prins in België te plaatsen, alleen eenen inval in de Rijn-provincien kan tegenhouden. Hij heeft verzekerd, allezins overtuigd te zijn, dat *Leuchtenberg* nimmer in België zal komen, en dat dus zijne benoeming of het bewind des Prinsen van Oranje, of eenen burger-oorlog ten gevolge zal hebben; doch tevens de overtuiging te koesteren, dat *Nemours* de kroon zal aannemen. De heer van de *Weyer* heeft geenszins geschroomd het teedere punt aan te roeren van den hevigen schok, welke door de benoeming van *Nemours* aan de beginselen der beruchte unie (de vereeniging namelijk van de katholieken met de liberalen) zoude worden toegebracht, maar hij heeft gemeend de vergadering te dien aanzien te kunnen geruststellen, met de aanmerking, dat die beginselen ook in Frankrijk wortel zouden schieten.

De heer von *Neenen* heeft verklaard, dat geen der beide kandidaten hem behaagt, maar dat hij, bij de officiële verklaring van het Fransche hof, dat de Koning de kroon voor den hertog van *Nemours* niet zoude aannemen, zich aan de zijde van *Leuchtenberg* zoude scharen. Ook de markies de *Rhodes* heeft voor den hertog van *Leuchtenberg* gesproken. De abten *Verduynen* en *Dafore* hebben het voorzigtig geoordeeld hunne gevoelens, in deze bezwaarlijke omstandigheden, niet te openbaren.

De heer *Rogier* en *F. de Merode* hebben zich beide voor den hertog van *Nemours* verklaard. De heer *Claes*, van Antwerpen, heeft daarentegen voor den anderen kandidaat geijverd, op grond, dat de benoeming van *Nemours* vroeg of laat de Engelsche oorlogsvloten op de Schelde zal brengen, en dat, wat men 'er ook van zegge, deze benoeming de nationaliteit zoo wel als de onafhankelijkheid van België omverstoort, en niet anders kan worden aangemerkt, dan als den weg banende voor eene algeheele vereeniging met Frankrijk.

De heer *Francois*, uit Luxemburg, heeft nog kortelijk het woord gevoerd, om zijne meelieden te doen gevoelen, dat, daar Frankrijk het protocol van 20 januarij mede heeft ondertekend, de benoeming van den hertog van *Nemours* noodwendig de afscheiding van genoemde provincie van België te gevolge moet hebben.

Daar er nog zes redenaars gehoord moesten worden, heeft de vergadering, op voorstel van den president, besloten, om den 3den ten 9 ure des ochtends, de beraadslagingen te openen, ten einde dien dag tot eene keuze te kunnen geraken.

Men heeft in Brussel aan den zoogenaamden vrijheids-boom de fransche vlag gehecht, doch eenige lieden uit het volk hebben die daar afgehaald en de belgische kleuren in de plaats gesteld; de voorstanders der onafhankelijkheid hebben niet nagelaten de aandacht der menigte op deze omstandigheid te vestigen. — Verscheidene lieden hebben ook pogingen aangewend in het voordeel des prinses van Oranje, doch het blijkt niet, dat dezelve, immers tot den 3den, te Brussel eenige beweging onder de menigte hebben veroorzaakt. — Te Gend daarentegen heeft den 2den eene gewapende tusschenkomst, ten voordeel van de oranje-partij, plaats gehad. Zekere Franschen, *Gregoire* genaamd, die in den beginne, met zijne bende van de hollandsche troepen in het land van Cadzand heeft getreden, heeft zich als nu voor den prins verklaard. Hij leidt zijne troepen, sterk 400 man, van Brugge naar Gend getogen, en heeft zich onder den kreet van *leve de prins!* van het gouvernementshotel pogen meester te maken. — De generaal *Duvivier* en de kolonel *Vauthier* hebben tegenstand geboden, ondersteund door de bezoldigde brandwacht en de jagers van *Borremans*. Het blijkt niet, dat *Gregoire* veel bijstand bij de bevolking van Gend heeft gevonden, en volgens de berigten van den 3den zijn zijne troepen deels gevangen deels verstrooid, en is hij zelf met nog 150 man weder naar de zijde van Brugge geweken. Zekere *De Bas* die zich bij *Gregoire* bevond, moet bij die gelegenheid zijn gekwetst en gevangen genomen. Verscheidene anderen zijn gesneuveld of gewond.

ENGLAND.

De zaak van O'Connell en zijne vier mede-aangeklaagden heeft den 25sten januarij te Dublin voor een gerechtshof van gezworenen gediend, hetwelk de uitspraak gedaan heeft, dat er gronden zijn, om het regtgeding tegen hen verder voort te zetten. Uit de redevoering, die de regter *Jebb* voor de gezworenen heeft gehouden, blijkt, dat de thans geldig verklaarde beschuldiging tegen O'Connell en de zijnen geheel anders luidt, dan men vroeger had opgegeven. Zij worden namelijk in de eerste plaats vervolgd wegens het aanleggen en bijwonen eener staatkundige bijeenkomst, nadat deze bij eene afkondiging des Onderkoning's voor onwettig was verklaard; eene daad, die, volgens de wetten van 1800, met drie maanden gevangenis kan worden gestraft; en in de tweede plaats wegens eene zamenspanning tot het oprigten van staatkundige genootschappen, welker doel — de intrekking der vereeniging tusschen Groot-Britannie en Ierland — met de wetten strijdig was.

Nu de uitspraak der gezworenen eenmaal ongunstig voor O'Connell geweest is, schijnt men er in Ierland niet meer aan te twifelen, dat ook zijne veroordeeling tot eene kortere of langere gevangenisstraf volgen zal. »Wij naderen,» leest men in eenen brief uit Dublin van den 26sten januarij, die door den Londenschen Courier wordt medegedeeld, »het oogenblik der beslissing, en het zoude dwaasheid zijn te ontkennen, dat wij een gevaarlijk tijdstip te gemoet gaan. Wees verzekerd, dat er in de straten van Dublin bloed zal gestort worden. Ik verwacht wel geen algemeenen opstand, maar ik ben toch, zoo zeker als van mijn eigen aanwezen, overtuigd, dat er in verschillende gedeelten van Ierland volksbewegingen zullen plaats hebben, en dat de bewoners van Dublin, die O'Connell bij zijnen terugkeer uit Engeland in zoo grooten getale te gemoet zijn getrokken, op den dag zijner veroordeeling niet stil zullen zitten, en nog minder op den dag, waarop hij zich naar den kerker zal moeten begeven. Zoo de gewapende magt niet krachtdadig tusschen beiden treedt, zal het grauw nooit dulden, dat O'Connell in hechtenis blijft. Het gevaar is dus kort aanstaande; de Protestanten verwachten het; zij zijn gewapend en op hunne hoede, wel wetende, dat het hier niet het een of ander staatkundig vraagstuk, maar hun geheel bestaan in Ierland geldt. Aan den anderen kant is het waar, dat het grootste gedeelte der Katholieke bevolking, naar de intrekking der vereeniging tusschen Groot-Britannie en Ierland verlangt, en dat slechts de groote grondbezitters, die veel te verliezen hebben, daartegen zijn. . . . Het misnoegen, hetwelk onder de lagere volksklassen heerscht, is, mijns inziens, grootendeels daaraan toe te schrijven, dat zij niet het minste tastbaar en onmiddelijk voordeel uit de wet tot gelijkstelling der Katholieken getrokken hebben. Zij hebben, om die gelijkstelling tot stand te brengen, hun laatste penningke aan het Katholieke fonds gesthonken, en bevinden thans, dat die maatregel zelfs den prijs der eerste levensbehoeften niet in het allerminst verlaagd heeft. O'Connell heeft hun daarom weten te beduiden dat de gelijkstelling op zich zelve niets betekent, zoolang de banden tusschen Groot-Britannie en Ierland niet verbroken zijn; is dit eenmaal het geval, dan zullen de Ieren, zoo hij zegt, gulden tijden beleven. Wat wonder dan, dat zij met hem eene algemeene kreet tot intrekking der vereeniging aanheffen?»

Op denzelfden dag, waarop de hierboven vermelde uitspraak tegen O'Connell gedaan is, heeft hij eene zeer talrijke volksvergadering te Dublin bijgewoond, waarbij hij, als naar gewoonte, met groot gejuich is ontvangen geworden, en in

zijnen gewonen stijl de verzekering gedaan heeft, dat zoo zeker als de zon, die heden ondergaat, morgen weder zal verrijzen, de leeren binnen twee jaren het geluk zullen hebben, van een zuiver lersch Parlement binnen de muren hunner hoofdstad bijeen te zien komen!

D U I T S C H L A N D.

In de Augsbursche courant vindt men een uit Parijs aan dat blad ingezonden artikel, waarin het hier en daar verspreidde gerucht, als of de Hertog Karel van Brunswijk, vrijwillig van zijne regten op den Brunswijkschen troon zoude afstand gedaan hebben, voor geheel ongegrond en met opzet verzonnen verklaard wordt.

„Wij zijn gemagtigd,“ zegt het berigt, „dit gerucht ten stelligste tegen te spreken, en kunnen tevens op goede gronden verzekeren, dat Z. D. H. stellig verklaard heeft zich niet te willen vereenigen met het besluit, hetwelk de Onitsche Bondvergadering den 2den december jl. genomen heeft, waarbij de Regering van Brunswijk voorloopig aan Hertog Wilhelms en de beslissing der Brunswijksche geschillen aan de leden van dit Vorstenhuis wordt opgedragen. Ook is het bij den tegenwoordigen stand der zaken, en naar hetgeen men door wel onderzochte personen nopens de denkwijze des Hertogs verneemt, geenszins waarschijnlijk, dat dezelve zich ooit tot zulk eenen vrijwilligen afstand zoude laten bewegen.“

De Hertog Karel bevindt zich sedert eenigen tijd weder te Parijs.

S C H E E P S B E R I G T E N.

BATAVIA.

A a n g e k o m e n.

Juli 22—bark *Willemijn*, J. W. F. Eerhardt, van Palembang den 11den juli.

Juli 23—bark *Diederika*, W. M. Edghill, van Soerabaja den 18den juli.

Juli 24—Amerik. schip *Hooglij*, E. Bacon, van Boston den 3den april, passagier: de heer J. C. Brown. — schip *Boeroeng*, P. Rough, van Banka den 3den juli. — brik *Johanna*, J. Gregorij, van Samarang den 22sten dito, passagiers: de heeren P. Andries en Marchint. — brik *Bianhong*, Martto, van Cheribon den 21sten dito, passagier: de heer G. Reid.

Juli 25—stoomboot *Van der Capellen*, F. W. E. Lange, van Samarang den 23sten juli, met Zr. Ms. troepen.

V e r t r o k k e n.

Juli 23—bark *Theodora*, P. H. Kock, naar Soerabaja, passagiers: majoor Ketticé, de heeren J. H. Rijnhardt en Zegveld.

Juli 24—Zr. Ms. kanonneerboot No. 15, 2de stuurman F. G. Tissot, keersstellende om de noord. — schip *Fair Armenian*, J. Ross, naar Sumanap.

Juli 25—bark *Mathilda*, F. Meildorf, naar Sumanap, met Zr. Ms. troepen, passagiers: de heer H. J. Greene en vrouw. — Eng. brik *Rifiman*, A. Bledale, naar Soerabaja.

SAMARANG.

A a n g e k o m e n.

Juli 17—schoener *Dolpfiin*, G. Martherus, van Soerabaja en Grissep den 17den juli.

Juli 18—brik *Johanna*, J. Gregorij, van Batavia en Cheribon den 1sten juli, passagier: de heer Racket. — brik *Kingliong*, Siauw Tjingliong, van Makassar den 8sten dito. — schoener *Goanhien*, Tan Tjee, van Balie den 9den dito. — brik *Pisano*, Liew Ngo-im, van Banjermassing den 1sten dito.

Juli 19—bark *Louisa*, F. Deune, van Balij en Soerabaja den 12den juli. — stoomboot *Van der Capellen*, F. W. E. Lange, van Soerabaja den 18den dito, passagiers: de heeren Conrjij en Baradas.

Juli 20—Amerik. schip *Cooper*, S. Bartlett, van Batavia den 12den juli.

V e r t r o k k e n.

Juli 16—schoener *Nora Schikin*, Oeij Tjingliong, naar Malakka.

Juli 18—schip *Batavia*, P. Blair, naar Batavia, met Zr. Ms. troepen, passagiers: de heeren H. Dunman, J. Parker en Mijllit.

Juli 19—schip *Fatal Racinan*, Said Abdul Rachman Bin Obi, naar Batavia, passagier: de heer S. Jackson.

Juli 20—schoener *Dolpfiin*, G. Martherus, naar Batavia, passagiers: de heeren J. Johannes, J. Abraham, Witik Makartoe, Alexander Steven, J. H. Tharup en Steenberg.

S O E R A B A J A.

A a n g e k o m e n.

Juli 16—schoener *Malukko*, P. Campher, van Grissep den 20den juli.

Juli 17—stoomboot *Van der Capellen*, F. W. E. Lange, van Samarang den 15den juli, met Zr. Ms. troepen, passagiers: de heer Borden, Millit, Stuis en Lindkamp. — schip *Susanna*, G. S. Newm., van Batavia den 5den dito, passagiers: mevrouw Capter Viescher en dochter. — schip *Rosalie*, J. A. Batist, van Grissep. — Zr. Ms. schoener *Pollux*, luitenant der 2de klasse B. E. Stort, van Fort Gramje.

V e r t r o k k e n.

Juli 17—schip *Jessij*, G. Ogg, naar Sumanap. — schip *Judi Sarie*, Said Japer Bin Sech Segap, naar dito. — bark *Diederika*, W. M. Edghill, naar Samarang en Batavia.

Juli 18—schoener *Jebook Sarie*, J. H. de Groot, naar Banjermassing. — stoomboot *Van der Capellen*, F. W. E. Lange, naar Samarang en Batavia, passagiers: de heeren Conrjij en Baradas.

A D V E R T E N T I E N.

Op dinsdag den 26sten dezer, zal voor 'slands kledingpakketten, die voormiddags te 10 ure wederom eens veiling worden gehouden van 's Gouvernements vogelnestjes, op de voorwaarden als vermeld bij de Java'sche Courant van den 1den dezer no. 78.

De Directeur van 's Lands Producties en Cirole Magazynen.

Batavia,

den 22sten juli 1831.

Op last.

HELBACH.

—De Resident van Pekalongang, maakt mits deze bekend, dat op de hoogte van Weradessa, eene prauw kollek is opgevischt.

De eigenaar van, of reghebbende op gemeld vaartuig, wordt verzocht, zich binnen den tijd van 5 maanden bekend te maken, zullende na ommekomst van voorschreven tijd, daarmede volgens de bestaande bepalingen gehandeld worden.

De Resident van Pekalongang.
R. DE F. BOUSQUET.

—De Resident van Japara en Joana, daartoe bevoorrecht gemagtigd, maakt bij deze bekend, dat op den 15den augustus 1831, ten zijnen kantore te Pattie overeenkomstig het reglement op het houden van uitbestedingen (Java'sche Courant van 1829 no. 88), eene uitbesteding zal worden gehouden, voor de levering van twaalf kleedingstukken; en twaalf zwart lederen bandeliers voor de politie bedienden in deze residentie. De kleeding bestaat uit:

Twaalf donkerblauw lakensche buizen met panden, geele kraag en geele opslagen van achteren, mitsgaders geele randjes op de naden van de opslagen aan de mouwen.

Twaalf lange donkerblauwe broeken met een geele streep op de zijden afgezet.

Twaalf witte lange broeken.

Twaalf witte borstrokken.

Het laken zal van eene goede kwaliteit moeten zijn, waarvan de monsters bij de aanbesteding zullen moeten worden vertoond, terwijl het model van de kleeding te zien is op het residentie bureau.

De betaling zal in zoodanigen munt geschieden als staande de aanbesteding bedongen zal worden, zullende de aannemer des verkiesende, een voorschot geëvenredigd aan de levering kunnen erlangen.

Gadinghebbenden worden verzocht op den dag der uitbesteding des morgens ten 10 ure daarbij tegenwoordig te zijn, dan wel gemagtigden te zenden.

Pattie, De Resident voornoemd,
den 15den juli 1831.

DE VOGEL.

—De ondergeteekende Resident van Soerabaja, maakt bij deze bekend, dat ten gevolge van het bepaalde bij de resolutie van de Hooge Regering, van den 4den dezer no. 4, eene commissie is zamengesteld, belast met het onderzoek en de beoordeeling der bezwaren welke door de eigenaars van vastigheden, gelegen in de residentie Soerabaja, zouden mogen worden ingebracht, wegens eene te hoogen aanslag van hunne eigendommen in het middel der verponding.

Dat de belastingschuldigen welke over den aanslag hunner vastigheden in het middel der verponding mogten verlangen te doleren, gehouden zullen zijn, hunne bezwaren voor den eersten september aanstaand n. aan voormelde commissie intezenden, en zulks bij geschrifte op een zegel van een halve gulden, houdende aantooning der gronden van bezwaar, en voorts onder overlegging van zoodanige stukken, als tot adstructie kunnen dienen, zullende echter van de inlandsche bevolking of daarmede gelijk gestelde personen, de doleantien ook mondeling worden aangenomen, en daarvan door de commissie aantekening worden gehouden.

Dat voor zoo veel betreft de vastigheden welke met verbanden zijn bezwaard, geene doleantien zullen worden aangenomen dan met overlegging van een bewijs der verbandhouders dat zij daarin genoeg nemen.

Dat na verloop van den hierboven bepaalden tijd, geene doleantien zullen aangenomen of daarop eenig regard geslagen worden, en de inteschrijven belasting over het volgend tijdvak van drie jaren, ingaande met den eersten januarij 1832, zal worden ingevorderd.

Dat onverminderd deze doleantien de belanghebbenden evenwel zullen zijn verplicht, de belasting der verponding over het loopend jaar te volloen volgens den thans gearresteerden aanslag, en voorts zijn gehouden, om bij de int-dienen doleantien overteleggen, de kwitantie voor de betaling van den laatst verschenen termijn.

Dat door of van wege de hierboven bedoelde commissie tot het ontvangen van schriftelijk of mondelinge doleantien, dagelijks zon- en feestdagen uitgezonderd, zal worden geveerd, ten kantore van de Resident van Soerabaja, en voor zóo verre als de belanghebbenden betref, ten kantore van de assistent residenten aldaar.

Soerabaja, De Resident voornoemd,
den 14den juli 1831.

H. J. DOMIS.

—De Resident van Soerabaja maakt bij deze, als daartoe gekwalificeerd bekend, dat hij op den 5den augustus aanstaande, zal uitbesteden het schilderen van het residentiehuis te Bezoekie, ten welke einde de inschrijving billetten ten zijnen kantore, op dien datum zullen worden ontvangen en alwaar de voorwaarden ter lezing leggen.

Soerabaja, De Resident voornoemd,
den 19den juli 1831.

H. J. DOMIS.

V E N D U D E P A R T E M E N T.

Heden op vendutie zal mede geveild worden, een partij igbier, seltzerwater, mader en rijnwijn, wijnazijn, traan, enige provisien, als kazen, hammen, gerookte zalm, spek, en zalm in zuur, leng- en stokvisch, koek en brood, chocoatade, bitter, tabak, sigaren en pijpen, en zoodanige goederen, geassorteerde vijlen, en karpes, booromslagen, en ander gemaakt yzerwerk, hoeden, bankkledjes, tweebe

chadigde smijnsche tapijten, en eenige ledige biercaten, des atkomstig van het schip SUSANNA, kapitein G. L'ay-
es, van Amsterdam.

Batavia, 26 juli 1831.

Op de vendutie van vrijdag den 29sten dezer, zullen hede worden verkocht, twee chiampangs waarvan een groot konangs no. 16 en eene groot 10 konangs no. 78, toebehoorende aan den Chinees Qua Boentjang.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

In den loop der aanstaande maand augustus, de dag en plaats nader te bepalen, zal voor rekening des boedels van wijlen J. J. Gaspers, publiek worden verkocht:

Zekere drie steenen pedakken staande op den grond van de bazaar buiten de Diestpoort, toebehoorende aan Lim Tonghan, no. 190, 191 en 192.

Batavia, Geassumeerde executeur,
den 25sten juli 1831. ALEXANDERS.

In den loop van de maand augustus aanstaande, zal een plaats nader te bepalen, zullen ten overstaan een commissie uit het kollegie van boedelmeesteren, ten behoeve van onderscheiden boedels, onder anderen publiek worden verkocht, de hier onder omschreven vastigheden, te weten:

Voor rekening des boedels van wijlen Tiedja, en den executeur in den boedel van wijlen Kastor, mitsgaders, voor rekening van de vrije vrouw Soenting.

Zekere twee naast den anderen leggende erven, thans te zamen getrokken en tot een gemaakt, bebouwd met een oud steenen pedak met pannen gedekt, staande en gelegen buiten deze stadspoort Rotterdam, in het oosterveld het 2de deel in het blok L, sub no. 19 en 20, bij de verponding doorlopende onder no. 2,624 en 2,626.

Voor rekening des boedels van wijlen The Moanko.

Zeker erf, zijnde een gedeelte uit een meerder partij, bebouwd met drie steenen pedakken met pannen gedekt, staande en gelegen even buiten deze stadspoort Diest, in het westerveld het 3de deel van het blok O, sub no. 109, bij de verponding doorlopende onder no. 1,120.

Voor rekening des boedels van wijlen Njeij Tersia.

Zeker erf, zijnde een gedeelte uit een meerder partij, bebouwd met een oud steenen pedak met pannen gedekt, staande en gelegen even buiten deze stadspoort Rotterdam, of in het oosterveld het 1ste deel van het blok L, sub no. 38, bij de verponding doorl. onder no. 7,697.

Voor rekening des boedels van wijlen Saga en Joenkier.

Zeker stuk tuinland, zijnde de geregte twee derde aandeel van bovengemelde Saga en Joenkier, bebouwd in het geheel met een bamboezen huis met adap gedekt, staande en gelegen ruim een half uur gaans zuidwestwaarts buiten deze stad, aan westzijde van de Rivier Crocot, of in het westerveld het 6de deel van het blok O, sub no. 494, bij de verponding doorlopende onder no. 3,061.

Voor rekening des boedels van wijlen Mochamat Nasier, ook genaamd Mochamat Nasier Smaoen.

No. 1. Zeker ledig erf, gelegen omtrent een kwart uur gaans, buiten deze stad in het westerveld het 7de deel van het blok O, sub no. 427 B, bij de verponding doorlopende onder no. 2,716.

No. 2. Zeker stukje land, bebouwd met een vervallen maecassarsche huis van bamboezen met adap gedekt, staande en gelegen buiten deze stadspoort Utrecht in het westerveld het 4de deel van het blok P, sub no. 56, bij de verponding doorlopende onder no. 2,711.

No. 3. Zeker ledig erf, gelegen ruim een kwart uur gaans, buiten deze stad wat bezuiden de Bacharaga gracht, in het westerveld het 7de deel van het blok O, sub no. 427 A, bij de verponding doorlopende onder no. 2,716.

No. 4. Zeker erf, bebouwd met een steenen pedak met pannen gedekt, staande en gelegen binnen deze stad aan de westzijde van de Grote Rivier, in het blok E, sub no. 67, bij de verponding doorl. onder no. 5,464.

H U W E L I K E N.

Getrouwd, J. A. ADDENS,
met
M. M. IPSEN, weduwe Doeve.
Samarang, den 13den juli 1831.

Getrouwd, J. T. GRUM,
met
M. P. MAURITZEN.
Soerabaja, 15 juli 1831.

Getrouwd;

L. VERBOON.

met

M. A. VAN VOLKOM.

Batavia, den 24sten juli 1831.

S T E R F G E V A L L E N.

Heden overleed mijn geliefde echtgenoot, de Hoogwelgeboren heer Petrus Theodorus, Baron Chassé; in leven honorair Raad van Nederlandsch Indië en Ridder van den Nederlandschen Leeuw, in den ouderdom van bijna 75 jaren.

A. E. PALM, Douairière Chassé.

Batavia, den 21sten juli 1831.

Heden overleed alhier, in den ouderdom van ruim 65 jaren, de heer J. P. Eilbracht, betreurd door zijne zoon.

Batavia, D. J. EILBRACHT, en
20 juli 1831. J. EILBRACHT.

N A G E L A T E N B O E D E L S.

De weeskamer te Batavia, roept elk en een iegelijk die iets te vorderen heeft van, dan wat verschuldigd is, aan de boedels van wijlen Maria Sophia Wolf in leven echtgenoot van H. P. Seena; Bell chirurgijn der 2de klasse; J. Ostenberg onderconstructeur; A. Pericho gewezen waarnemend onderkommies bij de inkomende en uitgaande regten; Perbogre Roomsche Catholieke Zending; J. Hindermeyer, J. B. Delhuje, John Ericson zonder beroep; J. A. de Vries gepensioneerd korporaal; Jansen Kuiper matroos van het particulier schip Admiraal de Ruyter; J. H. Kruger, D. M. Faber, C. Egels, M. den Boogert, S. M. Westra, F. Rit-tendorff en P. Johnson zeevarenden behoord hebbende tot de koloniale marine, om daarvan aan haar aangifte of betaling te doen, binnen den tijd van drie maanden gerekend van heden.

Batavia, Namens de weeskamer voornoemd,
den 21sten juli 1831. De Secretaris,
L. STEITZ.

Prodeo.

De weeskamer te Soerabaja, roept bij dezen elk en een iegelijk op die iets te vorderen heeft, van of verschuldigd is aan de boedels van de alhier behoefig overleden personen van T. Domingo en T. Steenbrugge, om daar van betaling te doen, binnen den tijd van drie maanden, gerekend van heden.

Soerabaja, Namens de weeskamer,
den 12den juli 1831. De Secretaris,
OOSTHOEK.

De boedelkamer te Soerabaja, roept bij dezen elk en een iegelijk op, die iets te vorderen heeft van of verschuldigd is aan den boedel van wijlen den chinees Tan Lipking, om daarvan aangifte, of betaling te doen, binnen den tijd van drie maanden, gerekend van heden.

Soerabaja, Namens de boedelkamer,
den 16den juli 1831. De Secretaris,
OOSTHOEK.

Die iets te pretenderen hebben van, of verschuldigd zijn aan wijlen den heer Elias Petrie Oberg, in leven klerk bij den Resident van Japara en Joana, worden verzocht hunne aangifte of betaling te doen, heden over zes weken aan

De agenten der Samarangsche weeskamer,
Joana, J. D. PIETERS,
14 juli 1831. A. ZIEGELIETS.

Die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn, aan de nalatenschap van wijlen F. R. Schoneboeck, gelieven binnen eene maand, aangifte of betaling te doen bij

De agenten der Bataviasche weeskamer te Krawang,
Sindang Kassis, V. P. G. DE SERIEKE,
den 21sten juli 1831.

V E R S C H I L L E N D E B E K E N D M A K I N G E N.

Te huur, het welgemeubilerde huis, op Pondok Tjabe, te bevragen bij G. Drost.

De ondergeteekenden maken bekend, dat zij onthoofde van omstandigheden opgehouden hebben, likwidatoren in den insolventen boedel van Bedier de Paivre en Co. te zijn.

Batavia, 23 juli 1831. WATTENDORFF.
E. DOERING.

Algemeene Vergadering, der Leden van de Sociëit de Harmonie, op vrijdag den 28sten juli 1831.

De Secretaris,
DE KOCK.